

وزارت کشور
انکداری تهران
فرمانداری شهرستان پردیس

شماره: ۹۸/ص/۲/۸۲۳۱۹
تاریخ: ۱۳۹۸/۰۷/۱۴
پوست: دارد

جناب آقای صفری

سرپرست محترم اداره صنعت معدن و تجارت شهرستان پردیس

سلام علیکم

با احترام؛ به پیوست تصویر مصوبه ۴۲۷ شورای عالی انقلاب فرهنگی (وظایف دستگاههای ۲۴گانه در حوزه ترویج فرهنگ عفاف و حجاب) جهت اطلاع ، دستور اقدام مطابق مفاد دستورالعمل و اعلام نتیجه به این فرمانداری ارسال می گردد.

۶۶
حسن بابایی منبیل آبادی
سرپرست معاونت سیاسی،
امنیتی و اجتماعی

بسم تعالی
① و احرار منافع جهت بررسی
و اقدام لازم مستری
② دبیرخانه ای به اینجانب

شماره ثبت: ۴۴۸۷
تاریخ: ۱۳۹۸ / ۷ / ۱۷

آئین نامه راهکارهای اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب

مصوب ۱۳۸۴/۱۰/۱۳ جلسه ۴۲۷ شورای فرهنگ عمومی

در فروردین ۸۴ شورای عالی انقلاب فرهنگی سندی با عنوان «راهبردها و راهکارهای گسترش فرهنگ عفاف» در ۴۷ بند به تصویب رساند و وظیفه تدوین آئین نامه اجرایی این سند را بر عهده یک کمیته ملی با حضور رئیس شورای فرهنگ عمومی و مسئول سازمان تبلیغات اسلامی به عنوان نایب رئیس قرار داد. پس از تغییر دولت آقای خاتمی، شورای فرهنگ عمومی در جلسه ۴۲۷ خود در تاریخ ۱۳/۱۰/۸۴ که به ریاست صفار هرنندی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل شد آئین نامه «راهکارهای اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب» را به تصویب رساند. به موجب این آئین نامه ۳۷ صفحه‌ای ۲۶ دستگاه اداری موظف به اجرای فعالیت های مشخص و معین شده و باید گزارش عملکرد سه ماهه خود را به کارگروه مستقر در دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی ارائه دهند.

این دستگاه ها شامل وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان تبلیغات اسلامی، سازمان ملی جوانان، نیروی انتظامی، وزارت کشور، مجلس شورای اسلامی، وزارت آموزش و پرورش، وزارت علوم، تحقیقات و فن آوری، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، صدا و سیما، وزارت بازرگانی، ستاد امر به معروف و نهی از منکر، شهرداری، وزارت مسکن و شهرسازی، وزارت اقتصاد و دارایی، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، تربیت بدنی، مرکز امور مشارکت زنان و خانواده، سازمان بهزیستی، وزارت امور خارجه، وزارت کار و امور اجتماعی، سازمان مدیریت و برنامه ریزی، قوه قضاییه، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، نیروی مقاومت بسیج و وزارت راه و ترابری هستند. در سال ۱۳۸۵ به دستور رئیس جمهور پیگیری اجرای این طرح به وزیر فرهنگ ارشاد اسلامی واگذار شد.

راهکارهای اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب شورای فرهنگ عمومی «حجاب» از ارزنده ترین نمودهای فرهنگی، اجتماعی در تمدن ایرانی - اسلامی می باشد، که پیشینه آن به قبل از ورود اسلام می رسد، اما در فرهنگ اسلامی به اوج تعالی و منتهای ارزش و اعتبار خود می رسد. حجاب و عفاف پدیده مذهبی - ارزشی مهمی در تعالیم اسلامی می باشد و توجه به زمینه های فرهنگی - اجتماعی به عنوان بستر آن بسیار شایسته و لازم می نماید و اشاعه و تعمیق آن نیازمند آموزش های بنیادین و مداوم در خانواده، مدرسه، دانشگاه و اجتماع است. بدیهی است که در کنار شرایط مساعد اجتماعی برای ارزش تلقی کردن و الگوپذیری این فرهنگ، نیازمند درونی و نهادینه شدن آن در وجود افراد می باشد. بدون شک رسیدن به این هدف نیازمند مشارکت و توجه جدی همه نهادها و دستگاه ها به صورت مستمر و هدفمند می باشد.

● سیاست ها و راهکارها

۱- در اولویت قرار دادن موضوع حجاب و عفاف در برنامه های دستگاه های اجرایی کشور برای مقابله با روند فزاینده بدحجابی.

۲- ابلاغ روش های اجرایی و تعیین ضوابط و هنجارهای روشن در مورد نوع لباس و پوشش افراد در بخش های رسمی و اداری کشور.

۹- افزایش تسهیلات حمل و نقل شهری ویژه بانوان به منظور تأمین آسایش بیشتر آنان (نظیر راه‌اندازی و توسعه تاکسی ویژه بانوان و ...).

۱۰- رعایت موازن شرعی در ساختن اماکن مسکونی از نظر در معرض دید نبودن ورودی خانه‌ها و دیده نشدن داخل خانه به هنگام باز شدن در.

چهارده- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

۱- اجرای کامل قانون انطباق امور پزشکی با موازین شرع مقدس اسلام و ابلاغ دستورالعمل‌های اجرایی جهت نگهداری از بیماران و همراهان در محیط‌های درمانی.

۲- تنظیم و ابلاغ آیین‌نامه انضباطی محیط‌های دانشگاهی پیرو مصوبه شماره ۵۰۲ مورخ ۲۲/۵/۱۳۸۱ شورای عالی انقلاب فرهنگی با تأکید بر گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.

۳- طراحی و ساخت خوابگاه‌های دانشجویی متناسب با ارزش‌های اسلامی.

۴- نظارت بیشتر بر بیمارستان‌های خصوصی به منظور ترویج فرهنگ حجاب و رعایت حقوق زنان بیمار.

۵- اهمیت دادن به حجاب و اخلاق اسلامی به عنوان یکی از پیش‌شرط‌های اساسی در انتصاب و استخدام رؤسای دانشگاه‌ها، معاونین، مدیران، مسؤولان حوزه‌های علمی، فرهنگی و ورزشی و کارکنان.

۶- طراحی مبلمان اداری در ساختمان‌های ستادی بیمارستان‌ها، دانشگاه‌ها و ... براساس حفظ حدود حریم شرعی بین کارمندان زن و مرد و پرهیز از بکارگیری معماری open که موجب رعایت نکردن حریم‌های اخلاقی بین کارمندان زن و مرد می‌شود.

۷- تقویت شوراهای امر به معروف و نهی از منکر در دانشگاه‌های علوم پزشکی و بیمارستان‌ها.

۸- اهمیت مسأله‌ی حجاب به عنوان یک امتیاز شاخص در گزینش و معرفی دانشجویان نمونه دانشگاه‌های علوم پزشکی.

۹- ایجاد تسهیلات ویژه برای ازدواج دانشجویی، ساخت خوابگاه‌های متأهلی و فعال کردن دفاتر مشاوره در امر ازدواج دانشجویی.

۱۰- فعال کردن دانشجویان در حوزه پژوهش‌های علمی درباره حجاب و عفاف در دانشگاه‌ها.

۱۱- تنظیم و ابلاغ آیین‌نامه‌ی نحوه‌ی حضور پرسنل همگن و غیرهمگن در بخش‌هایی تشخیص و درمان و نظارت بر اجرای آن.

۱۲- الگوسازی مناسب برای جامعه پزشکی در زمینه گسترش فرهنگ عفاف و حجاب با برگزاری همایش‌ها و جشنواره‌های علمی و فرهنگی.

۱۳- نظارت بر رعایت عفاف و حجاب در سازمان‌های خارجی و مؤسسات پزشکی خصوصی مانند یونسکو، یونیسف، سازمان بهداشت جهانی و ... و یکسان‌سازی یونیفرم کارمندان شاغل در مراکز فوق.

۱۴- تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی در کشور (با همکاری دستگاه‌های ذیربط).

۱۵- اهداء بسته‌های فرهنگی به دانشجویان جدیدالورود با موضوع آموزش در حوزه عفاف و حجاب.

- ۱۶- ایجاد سایت‌های اینترنتی در حوزه فلسفه حجاب، برگزاری جلسات سخنرانی، پرسش و پاسخ و همایش‌های علمی درباره حجاب توسط کانون‌های فرهنگی - هنری دانشگاه‌ها.
- ۱۷- ارائه لباس‌های مناسب به بیماران برای ورود به اتاق عمل جراحی.

پانزده- ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر

- ۱- تلاش جهت احیا فریضه امر به معروف و نهی از منکر به عنوان یک وظیفه شرعی، عمومی در تمام مسائل جامعه، خصوصاً گسترش فرهنگ عفاف و حجاب و همکاری نهادهای مرتبط، خصوصاً صدا و سیما، در این زمینه با ستاد احیاء
- ۲- برگزاری همایش و مسابقات فرهنگی گسترده در سراسر کشور برای عمومی و نهادینه کردن حجاب و پوشش با همکاری مادی و معنوی مردم و دولت و سازمان‌های مربوط.
- ۳- تشویق مردم به انجام این فریضه شرعی و انسانی.
- ۴- تهیه برنامه‌های تبلیغی و فرهنگی به منظور ترغیب انگیزه درونی آحاد جامعه، بروز حساسیت در قبال مظاهر مخمل حریم عفاف در جامعه اسلامی و هماهنگی با دستگاه‌های ذی‌ربط جهت اجرای طرح‌ها و برنامه‌های فوق.
- ۵- تبیین شاخص‌های حجاب اسلامی و تعیین موارد مخالف با آن.
- ۶- تدوین برنامه‌های آموزشی در رابطه با امر به حجاب اسلامی و نهی از بدحجابی با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط و نظارت بر اجرای آن.
- ۷- تشویق مسئولان امر در عرصه حجاب و عفاف.
- ۸- اعزام آمران و ناهیان در ادارات به منظور اجرای صحیح این فریضه در خصوص عفاف و حجاب اسلامی از طریق شوراهای امر به معروف و نهی از منکر.
- ۹- تشویق جامعه به حفظ پوشش اسلامی و قبولاندن نظارت همگانی به عنوان یک اصل مسلم شرعی و انسانی.
- ۱۰- اجرای اصول پوشش اسلامی توسط دستگاه‌های ذی‌ربط در جهت مقابله با الگوهای نامناسب رفتاری در جامعه.
- ۱۱- نظارت بر رعایت کامل عفاف و حجاب در مراکز، سازمان‌ها و ارگان‌های دولتی.

شانزده- سازمان بهزیستی

- ۱- حمایت از ایجاد تشکل‌های صنفی در خصوص زنان سرپرست خانواده جهت کارآفرینی، خودیاری و بهبود زندگی اقتصادی آن‌ها و جلوگیری از بروز ناهنجاری‌های اخلاقی و فرهنگی در آنان.
- ۲- توانمندسازی، حرفه‌آموزی و تأمین امنیت مالی و جانی زنان بی‌سرپرست به منظور پیشگیری از بروز آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی با همکاری سازمان فنی و حرفه‌ای و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی.
- ۳- تفکیک و اولویت‌بندی افراد مجرم در امر ترویج مسائل ضداخلاقی از لحاظ سن، نوع تخلف، میزان آسیب‌رسانی اجتماعی و... و برنامه‌ریزی مناسب برای اصلاح و بازگشت آن‌ها به زندگی سالم اجتماعی با همکاری سازمان زندان‌ها و دستگاه‌های ذی‌ربط.

- ۴- برنامه‌ریزی مناسب برای ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در مهدکودک‌ها و مراکز تحت پوشش سازمان بهزیستی و نظارت شایسته در جهت تحقق این امر.
- ۵- بهره‌گیری از آموزش‌های مناسب و منطبق با فرهنگ ایرانی - اسلامی در مراکز تحت پوشش (نظیر مراکز بازپروری و نگهداری زنان و دختران فراری).

هفده- وزارت امور خارجه

- ۱- نظارت بر ارتباطات و عملکرد سفارتخانه‌ها و مراکز فرهنگی خارجی، از نظر ترویج فرهنگ و پوشش نامناسب و رفتارهای غیراخلاقی در جامعه.
- ۲- معرفی خانواده‌ها و دانشجویان ایرانی مقیم خارج از کشور که در جهت گسترش و اعتلای فرهنگ و سنت اصیل اسلامی و ملی تلاش نموده‌اند و اعطای جوایز به این گونه افراد از طریق رسانه‌های گروهی به منظور الگوسازی آنان.
- ۳- تکریم و تشویق بانوان و خانواده‌های محجبه که با حفظ شئون اسلامی به سفارتخانه‌های ایران در خارج از کشور مراجعه می‌نمایند.
- ۴- نظارت بر پوشش و حجاب میهمانان و گردشگران خارجی که به ایران مسافرت می‌نمایند.
- ۵- نظارت و کنترل ویژه بر جشن‌ها، میهمانی‌های سفارتخانه‌ها و وابستگان خارجی و ایرانی که در آن شرکت می‌نمایند.
- ۶- همکاری جدی با نیروی انتظامی در جهت شناسایی و برخورد با ایرانیان متخلفی که با فعالیت‌های ضداخلاقی خود در خارج از کشور حیثیت ملی - مذهبی کشور را مخدوش می‌نمایند.
- ۷- توجیه مناسب متقاضیان روادید توریستی برای رعایت حجاب و شئون اسلامی توسط گردشگران خارجی در ایران.
- ۸- پیگیری حقوقی برای جلوگیری از فعالیت مراکز و شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی زبان که در فضای ایران فعالیت می‌کنند.
- ۹- دقت در گزینش نیروهای متعهد به عنوان سفیر و کارکنان سفارتخانه‌های ایران و نظارت مستمر بر نحوه رفتار و پوشش خانواده آن‌ها.
- ۱۰- تذکر لازم به وابستگان سفارتخانه‌های دیگر کشورها جهت رعایت مقررات عفاف و حجاب اسلامی - ایرانی.

هجده- وزارت کار و امور اجتماعی

- ۱- ایجاد فضای مناسب برای کارکنان و برداشتن زمینه‌های اختلاط زن و مرد در محیط‌های کاری با توجه به فرهنگ عفاف و حجاب توسط کارفرمایان.
- ۲- ارائه آموزش‌های لازم درخصوص رعایت ضوابط اخلاقی و ظاهری (پوشش لباس و آرایش در محیط‌های کار) با همکاری مؤسسات شایسته در این زمینه.
- ۳- تعامل با وزارتخانه‌های امور خارجه؛ (کنسولگری‌های ایرانی در خارج از کشور) وزارت کشور و نیروی انتظامی (امور اتباع بیگانه) درخصوص توجیه روادید ورود به کشور با حق کار نسبت به رعایت مقررات پوشش اسلامی در محیط کار.

- ۴- نظارت بر رعایت حریم عفاف و حجاب در کلاس‌ها و دوره‌های آموزشی که ضرورتاً به صورت مختلط اداره می‌شود.
- ۵- انجام تبلیغات، تهیه انواع بروشور، اطلاعیه و... در خصوص رعایت حجاب اسلامی و جلوگیری از بی‌بندوباری در محیط‌های کاری توسط وزارتخانه‌ها.

نوزده- مجلس شورای اسلامی

- ۱- تهیه و تصویب طرح‌های آسان‌سازی ازدواج و تأمین منابع مورد نیاز اقتصادی، فرهنگی و... برای زوج‌های جوان.
- ۲- اصلاح قوانین مجازات مجرمین و باندهای اصلی گسترش فساد و فرهنگ ضدحجاب و ابتدال.
- ۳- ضرورت نگاه فرهنگی در تصویب قوانین و نظرت بر اجرای آن‌ها.
- ۴- مجلس شورای اسلامی با تشکیل جلسات کارشناسی و با استفاده از نظرات کارشناسی دستگاه‌های ذی‌ربط، نسبت به تهیه طرح‌های قانونی در راستای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب اقدام نماید و در هنگام تصویب لوایح طرح شده از سوی نمایندگان از کارشناسان ذی‌ربط و شایسته استفاده نماید.
- ۵- توجه خاص به سیاست‌های فرهنگی مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی با موضوع عفاف و حجاب و اهتمام در تصویب قوانین لازم جهت اجرای سیاست‌های مذکور.
- ۶- مجلس شورای اسلامی باید طرح‌های لازم را در مورد برخورد با قاچاق کالاها، مروج ابتدال و بی‌حجابی با استفاده از نظر مراجع ذی‌صلاح تهیه و ارائه نماید.
- ۷- مجلس نسبت به تهیه طرح‌های قانونی در راستای فرهنگ‌سازی و ارائه الگوهای مناسب جهت توسعه فرهنگ عفاف اقدام نماید.

بیست- وزارت کشور

- ۱- تهیه شناسنامه اجتماعی مناطق مختلف کشور در ابعاد فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی با توجه به تنوع فرهنگ‌ها و اعتقادات دینی مردم هر منطقه و برنامه‌ریزی جهت تقویت فرهنگ عفاف متناسب با آداب و رسوم آن‌ها.
- ۲- نظارت بر عملکرد و ارتباطات اقلیت‌های دینی از نظر فرهنگ و پوشش آنان و جلوگیری کردن از پوشش‌های نامناسب در اجتماع و تذکر دادن در مورد رعایت قوانین مربوط به حجاب به آنان.
- ۳- تهیه و تدوین قوانین و پیگیری مصوبات در خصوص پشتیبانی حقوقی از سازمان‌های مربوط نظیر قوه قضائیه و نیروی انتظامی به تناسب اعلام نیاز این گونه ارگان‌ها در زمینه برخورد با معضلات و ناهنجاری‌های اخلاقی.
- ۴- بررسی آسیب‌ها و معضلات اجتماعی با هدف افزایش ضریب امنیت اخلاقی جامعه، در شورای اجتماعی و تأمین استان‌ها به منظور تقویت فرهنگ عفاف.
- ۵- همکاری با قوه قضائیه جهت اجرای مؤثر طرح‌های گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در جامعه.
- ۶- توجه، آموزش و نظارت بر چگونگی پوشش و حجاب اتباع بیگانه و الزام آنان به رعایت ضوابط عفاف و حجاب.
- ۷- کنترل مرزها به منظور جلوگیری از تردد باندها و افرادی که در خصوص تجارت فحشا فعالیت می‌کنند.

۸- مراقبت از مرزهای آبی و خاکی کشور به منظور جلوگیری از هرگونه تردد و نقل و انتقالات غیرمجاز در چارچوب سیاست‌های امنیتی و انتظامی و قوانین مربوطه.

۹- وزارت کشور به عنوان نماینده رئیس جمهور بر کلیه ارگان‌ها و وزارتخانه‌ها جهت رعایت عفاف و حجاب نظارت نماید.

۱۰- دقت در صدور مجوز سازمان‌های غیردولتی و نظارت مستمر بر فعالیت آن‌ها با تأکید بر توسعه فرهنگ عفاف و حجاب.

۱۱- اجرای برنامه‌های آموزشی و پژوهشی و طرح‌های ملی منطبق بر هویت ایرانی - اسلامی در کانون‌های زنان و جوانان در راستای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.

بیست و یک- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

۱- توجه ویژه به سیاست‌ها و موزه‌های فرهنگ عفاف و حجاب در هنگام تدوین برنامه‌های توسعه پنج‌ساله و بودجه سالانه کشور.

۲- گنجاندن آموزه‌های فرهنگ عفاف و حجاب در برنامه‌های درسی - در آموزش‌های ضمن خدمت - برای مدیران و کارکنان دولت و تقویت نهادهای نظارتی و ارزش‌یابی در راستای حاکمیت فرهنگ عفاف در ادارات و مراکز آموزشی.

۳- برنامه‌ریزی در جهت آموزش، توسعه و گسترش فرهنگ عفاف مختص مدیران و کارکنان دولت.

۴- اجرای بخشنامه‌های مربوط به ارزش‌یابی در راستای تحقق مفاد سیاست‌ها و روش‌های اجرایی طرح عفاف در کلیه ادارات.

۵- آشنا نمودن کارشناسان و برنامه‌ریزان کشور نسبت به ضرورت نگاه فرهنگی در حیطه عفاف و حجاب.

۶- تسهیل و تسریع در بودجه‌های مصوب مرتبط با طرح‌های گسترش فرهنگ عفاف و حجاب اسلامی که از سوی وزارتخانه‌های مربوط ارائه شده است.

۷- معرفی ادارات، سازمان‌ها و ارگان‌ها، نهادها و... به عنوان نهادهای نمونه که موفقیت بیشتری در راستای اجرای طرح عفاف از طرف پرسنل زیرمجموعه و ارباب رجوع داشته‌اند.

۸- ارزیابی تأثیر اجرایی طرح‌های فرهنگ‌سازی اسلامی سال‌های گذشته و استفاده از این تجربه در جهت گسترش فرهنگ حجاب آینده و توجه به تدوین مناسب برنامه‌ها و بودجه‌ی متناسب با آن در زمینه‌ی حجاب.

۹- دقت در تنظیم ضوابط مربوط به حوزه عفاف و حجاب در جذب و بکارگیری داوطلبان استخدام در دستگاه‌های دولتی.

بیست و دو- قوه قضائیه

۱- تدوین قوانین لازم و کارآمد در خصوص پیشگیری از بروز و گسترش فساد و ابتذال در جامعه.

- ۲- پیشنهاد اصلاح قوانین، کارآمد کردن قوانین در خصوص پشتیبانی قضایی از ضابطین، مجازات مجرمین و باندهای اصلی گسترش فساد و بدحجابی.
- ۳- گنجاندن مفاهیم عفاف و حجاب در دوره‌های آموزشی و تربیتی جوانان و نوجوانان بزهکار و مجرم به منظور بازپروری و اصلاح آن‌ها.
- ۴- قوه قضاییه در مراکز استان‌ها و شهرستان‌های تابعه، دادسراها و شعبات ویژه‌ای برای برخورد با جرائم مربوط به بدحجابی، منکراتی و باندهای فساد و فحشا تأسیس نماید.
- ۵- بکارگیری قضات مجرب، برخورد قضایی یکسان با مجرمان و متخلفان در سراسر کشور و ارتقاء سطح آموزش ضابطان جهت اجرای احکام قضایی.

بیست و سه - وزارت مسکن و شهرسازی

- ۱- تأکید بر اجرای مقررات ساختمانی در جهت استفاده از معماری متناسب با فرهنگ دینی به صورتی که خانواده‌ها در حریم خانه احساس آزادی عمل و آرامش کنند. موضوع مصوبه مورخ ۱۴/۱۲/۱۳۷۱ شورای عالی شهرسازی و معماری ایران.
- مصوبه ۱۴/۱۲/۱۳۷۱ شورای عالی شهرسازی و معماری:
- ۱- ضوابط و مقررات منطقه‌بندی مسکونی شهرها، مجتمع آپارتمانی، چند خانواری و تک واحدی در جهت حفظ حقوق همسایگی در واحدهای مسکونی به لحاظ تأمین نور - آفتاب و عدم اشراف.
 - ۲- معرفی نمونه‌های موفق ساخت و ساز متناسب با فرهنگ ایرانی - اسلامی جهت الگوبرداری سازندگان.
 - ۳- رعایت موازین شرعی به لحاظ عدم دید داشتن ورودی خانه‌ها، درب ورودی خانه‌های آپارتمانی به گونه‌ای طراحی گردد که به هنگام باز شدن، محوطه داخلی خانه (اتاق‌های نشیمن و هال) در معرض دید نباشد.
 - ۴- تدوین سیاست‌ها و اجرای برنامه‌های مناسب در جهت تأمین تسهیلات لازم برای خانه‌دار شدن اقشار جوان و زنان سرپرست خانوار از طریق مسکن استیجاری.
 - ۵- رعایت مصوبات مربوط به تهیه نقشه‌های جامع و تفصیلی حدود مربوط به بلند مرتبه‌سازی در هر منطقه با توجه به فرهنگ دینی و حریم خانواده‌ها با هماهنگی سازمان‌ها و نهادهای مرتبط با نظارت دقیق شهرداری‌ها.
 - ۶- کوشش در جهت تقویت و ترویج شهرسازی و معماری اسلامی به طوری که ارزش‌های اخلاقی و دینی ملاک عمل بوده و همواره در طراحی‌های شهری منظور گردد.
 - ۷- تشکیل کمیسیون معماری و طراحی شهری به منظور یافتن راهکارهایی جهت رعایت اصول و ارزش‌های معماری و شهرسازی ایران (موضوع ماده‌ی ۲ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان مصوب ۱۳۷۴)
 - ۸- اختصاص واحد مسکونی به ائمه جماعات و طلاب علوم دینی در مجتمع‌های بزرگ مسکونی - احداثی این وزارتخانه - به منظور ترویج معارف و فرهنگ اسلامی.
 - ۹- پیشنهاد اصلاح ماده‌ی ۸ قانون تملک آپارتمان‌ها به شرح ذیل:

در هر ساختمان مشمول مقررات این قانون در صورتی که عده‌ی مالکین بیش از سه نفر باشد مجمع عمومی مکلفند مدیر یا مدیرانی از بین خود یا خارج انتخاب نمایند هماهنگی نظم و اداره امور ساختمان به نحوی که آسایش ساکنین آن تأمین شده و از امور خلاف قانون، اخلاق و شئون اسلامی جلوگیری به عمل آید به عهده مدیر ساختمان است و گواهی مدیر در این زمینه برای مراجع انتظامی، ضابطین دادگستری و مراجع قضایی معتبر خواهد بود و طرز انتخاب مدیر از طرف مالکین، وظایف و تعهدات او و امور مربوط به مدت مدیریت و سایر موضوعات مربوطه در آیین‌نامه این قانون تعیین خواهد شد.

بیست و چهار- سازمان میراث فرهنگی و گردشگری

۱- ترویج فرهنگ عفاف در حوزه سازمان و ادارات تابعه در سراسر کشور و نظارت بر رعایت حجاب اسلامی توسط شاغلین آن سازمان.

۲- تهیه و تدوین دستورالعمل اجرایی توسط دفتر تدوین استانداردهای فنی و نظارت سازمان جهت: الف) دفاتر خدمات سیاحتی و گردشگری، ب) اماکن اقامتی و پذیرایی وابسته، ج) موزه‌ها و بناهای تاریخی (اعم از داخلی و خارجی) و... به منظور تعمیم فرهنگ عفاف در اماکن تحت نظارت بر حفظ حجاب اسلامی توسط کارکنان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری و عدم ارائه خدمات به مراجعین متخلف (افراد بدحجاب و بی‌حجاب).

۳- بررسی صلاحیت متقاضیان فعالیت در مراکز تحت پوشش سازمان اعم از مدیران، متصدیان و شاغلین دفاتر خدمات مسافرتی و گردشگری، مراکز اقامتی و پذیرایی، راهنمایان گردشگران و... توسط حراست سازمان به منظور پیشگیری از ورود افراد فاقد صلاحیت بر مسند مشاغل مذکور و تأمین امنیت اخلاقی برای خانواده‌ها در این مراکز.

۴- جلوگیری از ادامه فعالیت مراکز غیرمجاز، رسیدگی به تخلفات مراکز و دفاتر دارای مجوز و معرفی متخلفین به مراجع قضایی.

۵- نظارت بر گروه‌های ویژه‌ی گردشگران خارجی به منظور رعایت شئون اسلامی و جلوگیری از اشاعه فرهنگ مبتذل در جامعه.

۶- ایجاد مراکز فروش پوشاک، کالاهای فرهنگی و اماکن اقامتی و پذیرایی برای گردشگران خارجی.

۷- اطلاع‌رسانی در خصوص شئون اسلامی و فرهنگی با جزوات و بروشورهای توزیعی در بین گردشگران.

۸- اختصاص آموزش‌های لازم مرتبط با فرهنگ عفاف و حجاب در دوره‌های هتل‌داری و شرط‌گزینش و بکارگیری راهنمایان گروه‌های گردشگری.

۹- سیاست‌گذاری فرهنگی در مورد گروه‌های گردشگری اعزامی به مراکز گردشگری خارجی به منظور صیانت از فرهنگ و هویت ایرانی-اسلامی.

۱۰- برنامه‌ریزی، نظارت و کنترل فرهنگی پیرامون اعزام گروه‌های گردشگری به خارج از کشور.

۱۱- برنامه‌ریزی در خصوص محدودسازی عزیمت گردشگران ایرانی به مراکز و مناطق گردشگری غیراخلاقی خارج از کشور.

بیست و پنج - نیروی مقاومت بسیج

- ۱- نیروهای بسیجی پس از کسب آموزش‌های لازم در بعد - نظارت اعم از محسوس و غیرمحسوس - جامعه و مراکز مانند مدارس، دانشگاه‌ها، مساجد و محلات و ادارات و... پیرامون مسأله عفاف براساس ضوابط قانونی اقدام نمایند.
- ۲- اطلاع‌رسانی در بخش عفاف توسط نیروی مقاومت بسیج از طرق مختلف.
- ۳- انجام کارهای فرهنگی و ارزشی در جامعه با توجه به فرهنگ عفاف.
- ۴- همکاری بسیج به عنوان معتمد و ضابط قوه قضائیه و ناجا در اماکن عمومی جامعه.
- ۵- ترویج فرهنگ عفاف در محیط‌های مأموریتی خود نظیر: « ادارات، سازمان‌ها، کارخانجات و... » در بین کارمندان، شاغلین و مراجعه‌کنندگان.
- ۶- آسیب‌شناسی بدحجابی و ابتدال فرهنگی با انجام فعالیت‌های پژوهشی و تحقیقات

بیست و شش - وزارت راه و ترابری

- ۱- ترویج فرهنگ عفاف در حوزه وزارتخانه و نظارت بر رعایت حجاب اسلامی توسط شاغلین در آن وزارتخانه و ادارات تابعه در سراسر کشور.
- ۲- تهیه و تدوین دستورالعمل اجرایی برای هر یک از سازمان‌های تابعه از قبیل: الف - سازمان هواپیمایی کشور، ب - شرکت راه‌آهن جمهوری اسلامی، ج - سازمان حمل و نقل و پایانه‌های کشور، به منظور تعمیم فرهنگ عفاف در اماکن تحت پوشش این سازمان.
- ۳- بررسی صلاحیت متقاضیان تأسیس و افتتاح شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل در کشور « از قبیل: دفاتر فروش بلیط هواپیما، قطار، اتوبوس بین شهری، مؤسسات خدمات باربری درون و برون شهری، به منظور پیشگیری از ورود افراد فاقد صلاحیت در مشاغل مذکور و تأمین امنیت اخلاقی خانواده‌ها در استفاده از امکانات و خدمات این گونه مراکز.
- ۴- شناسایی و ساماندهی شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل غیرمجاز، رسیدگی به تخلفات این گونه مراکز - اعم از دارای مجوز و فاقد مجوز - در خصوص عدم رعایت مقررات مصوب، معرفی متخلفین به مراجع ذیصلاح و جلوگیری از ادامه فعالیت آنان.
- ۵- کنترل و نظارت بر فعالیت شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل زمینی، هوایی، دریایی و ریلی کشور، به منظور تطبیق قوانین موجود در مراکز مذکور با مقررات مصوب در زمینه توسعه فرهنگ عفاف و حجاب، معرفی متخلفین به مراجع ذیصلاح و جلوگیری از ادامه فعالیت آنان.
- ۶- تشویق و ترغیب شرکت‌ها و مؤسسات حمل و نقل زمینی، هوایی، دریایی و ریلی به ارائه خدمات فرهنگی به مسافران به منظور اشاعه فرهنگ عفاف و حجاب.
- ۷- ایجاد مراکز بهداشتی - رفاهی در ایستگاه‌های راه‌آهن، فرودگاه‌ها، پایانه‌ها و جاده‌ها به همراه نصب تابلوهای راهنما و اطلاع‌رسانی با محوریت عفاف و حجاب.

- ۵- به تصویر کشیدن ابعاد شخصیت‌های الهی اسلام چون حضرت زهرا (س)، حضرت زینب (س) و زنان نمونه از صدر اسلام تا دوران معاصر در مناسبت‌های مذهبی و ملی و تأثیر آن در فرهنگ‌سازی و گسترش ارزش‌های اسلامی به صورت جذاب.
- ۶- ترویج الگوهای مناسب حجاب از طریق تولید فیلم و سریال و سایر برنامه‌های تلویزیونی و انجام مناظره علمی، فرهنگی و هنری در خصوص فلسفه حجاب و عفاف به منظور استحکام بنیه اعتقادی و فرهنگی جوانان.
- ۷- به تصویر کشیدن چهره بانوان محجبه کشورهای خارجی در زمینه‌های مختلف فرهنگی، هنری، اجتماعی و سیاسی از طریق برنامه‌های تلویزیون و تهیه فیلم از زندگی آنان.
- ۸- تهیه فیلم و ارائه تصویر روشن از تاریخچه و خاستگاه کشف حجاب در ایران به عنوان یک حرکت سیاسی با هدف تخریب بنیان‌های فکری و عقیدتی و رفتاری زنان در جامعه.
- ۹- آموزش و ترویج احکام شرعی حجاب و پوشش بومی (منطقه‌ای) در جغرافیای جمهوری اسلامی ایران.
- ۱۰- به تصویر کشیدن زنان تحصیل کرده، ممتاز، متعهد و با حجاب در فیلم‌ها و مجموعه‌های هنری و پرهیز از نشان دادن آنان در نقش‌ها و شخصیت‌های عامه و کم‌سواد.
- ۱۱- نشان دادن وضعیت حقوقی، فرهنگی و اجتماعی زنان در غرب و مقایسه آن با وضعیت زنان در ایران به منظور ایجاد احساس رضایت خاطر زنان ایرانی از فرهنگ دینی و پابندی آگاهانه‌تر آنان به عفاف و حجاب.
- ۱۲- نشان دادن اثرات منفی فرهنگ مبتذل و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و خانوادگی.
- ۱۳- انجام تمهیدات لازم برای کاهش تأثیرات منفی سریال‌ها و فیلم‌های خارجی متضاد با فرهنگ اسلامی از طریق نقد و بررسی فیلم‌ها و سریال‌ها.
- ۱۴- معرفی نمونه‌های عینی از اساتید، مربیان، نورات اول کنکور، المپیادی‌ها و خانواده‌های ایثارگران و... از نظر مظاهر عفاف و حجاب و ساده‌زیستی.
- ۱۵- انعکاس موفقیت‌های جوانان - خصوصاً دختران - در ابعاد مختلف با هدف احیا و تقویت شخصیت و منزلت اجتماعی آن‌ها.
- ۱۶- تهیه فیلم و گزارش از زندگی زنان فعال در عرصه‌های خانوادگی، مدیریتی، علمی، فرهنگی و هنری با محوریت موضوع «عفاف و پوشش».
- ۱۷- آشنا نمودن خانواده‌ها و جوانان نسبت به برگزاری ازدواج کم هزینه و ساده با توجه به شرایط اقتصادی جامعه.
- ۱۸- بازنگری در شرایط انتخاب فیلم‌ها و سریال‌های خارجی براساس ملاک‌های حجاب و عفاف.
- ۱۹- تهیه برنامه‌های متناسب با فرهنگ حجاب و عفاف برای کودکان و استفاده از قهرمان‌های عروسکی مطرح در کارتون‌ها و برنامه‌های کودک نظیر (علی کوچولو، کلاه قرمزی و...) در ترویج فرهنگ عفاف و حجاب با همکاری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان).
- ۲۰- تهیه برنامه‌های مختلف در خصوص تاریخچه و جایگاه پوشش و حجاب در غرب، تبیین علل و عوامل آن و چگونگی رواج فرهنگ برهنگی در سده‌های اخیر در آن جوامع.

۶- همکاری با سازمان صدا و سیما و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در خصوص ترویج نمادها و الگوهای لباس های بومی ایرانی و تشویق و حمایت از مراکز تولید و توزیع لباس های ملی و اسلامی.

یازده- وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات

- ۱- ایجاد فضای امن در تبادل اطلاعات و جلوگیری از مخدوش شدن حریم عفاف در عرصه تبادل اطلاعات.
- ۲- مسدود کردن سایت های ضد اخلاقی و ضد حجاب بر اساس مصوبات کمیته پنج نفره مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی.
- ۳- ارائه تسهیلات و خدمات ارزان برای دستگاه ها و NGOهایی که در توسعه ی عفاف و حجاب فعالیت فرهنگی می کنند.
- ۴- تأکید بر تسریع در ایجاد سیستم فیلترینگ هوشمند برای جلوگیری از افزایش بی بند و باری در جامعه.
- ۵- ارائه گزارش شش ماهه به کمیته در خصوص میزان رجوع کاربران به سایت های اینترنتی ضد اخلاقی.
- ۶- برخورد با مؤسسات اینترنتی که دسترسی به سایت های غیرمجاز را فراهم می نمایند، و جلوگیری از فعالیت آن ها.
- ۷- ارائه نرم افزارهای مرتبط ارزان قیمت به خانواده ها به منظور جلوگیری از دسترسی به سایت های ضد اخلاقی.
- ۸- تأمین امکانات لازم - از طریق اینترنت - برای وزارتخانه ها و نهادها جهت گسترش فرهنگ عفاف.

دوازده- سازمان تربیت بدنی

- ۱- گسترش و بهینه سازی فرهنگ عفاف در مراکز آموزشی و سالن های ورزشی سازمان تربیت بدنی و افزایش ضریب اطمینان خانواده ها نسبت به رعایت حریم عفاف و حجاب در ورزشگاه ها و سالن های مخصوص بانوان.
- ۲- اختصاص مراکز ورزشی مناسب برای بانوان جهت گذراندن اوقات فراغت و فضا سازی مناسب جهت برخورداری زنان از آزادی عمل در رعایت حجاب.
- ۳- کنترل سالن ها و مجتمع های ورزشی بزرگ و کوچک از نظر رعایت پوشش و حجاب.
- ۴- دقت نظر در «صلاحیت متقاضیان» تأسیس اماکن ورزشی به منظور جلوگیری از ورود افراد ناباب و فاقد صلاحیت اخلاقی و... در این گونه مشاغل.
- ۵- شناسایی اماکن ورزشی غیرمجاز و رسیدگی به تخلفات این گونه مراکز (اعم از دارای مجوز و فاقد مجوز) در خصوص عدم رعایت مقررات مصوب مربوطه.
- ۶- تقلیل مشکلات موجود در مراکز ورزشی و ارائه راهکارهای مفید جهت رفع آن ها، اطلاع رسانی مناسب به مدیران، شاغلین و مراجعین این گونه اماکن برای پیشگیری از بروز تخلفات اجتماعی و ایجاد فضای سالم برای استفاده بهینه از امکانات ورزشی توسط خانواده ها.
- ۷- استفاده نکردن از مربیان مرد برای خانم ها و مربیان زن برای آقایان.
- ۸- عدم استفاده از نوارهای صوتی و تصویری غیرمجاز در اماکن ورزشی.

۹- افزایش تسهیلات حمل و نقل شهری ویژه بانوان به منظور تأمین آسایش بیشتر آنان (نظیر راه‌اندازی و توسعه تاکسی ویژه بانوان و...).

۱۰- رعایت موازن شرعی در ساختن اماکن مسکونی از نظر در معرض دید نبودن ورودی خانه‌ها و دیده نشدن داخل خانه به هنگام باز شدن در.

چهارده- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

۱- اجرای کامل قانون انطباق امور پزشکی با موازین شرع مقدس اسلام و ابلاغ دستورالعمل‌های اجرایی جهت نگهداری از بیماران و همراهان در محیط‌های درمانی.

۲- تنظیم و ابلاغ آیین‌نامه انضباطی محیط‌های دانشگاهی پیرو مصوبه شماره ۵۰۲ مورخ ۲۲/۵/۱۳۸۱ شورای عالی انقلاب فرهنگی با تأکید بر گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.

۳- طراحی و ساخت خوابگاه‌های دانشجویی متناسب با ارزش‌های اسلامی.

۴- نظارت بیشتر بر بیمارستان‌های خصوصی به منظور ترویج فرهنگ حجاب و رعایت حقوق زنان بیمار.

۵- اهمیت دادن به حجاب و اخلاق اسلامی به عنوان یکی از پیش‌شرط‌های اساسی در انتصاب و استخدام رؤسای دانشگاه‌ها، معاونین، مدیران، مسؤولان حوزه‌های علمی، فرهنگی و ورزشی و کارکنان.

۶- طراحی مبلمان اداری در ساختمان‌های ستادی بیمارستان‌ها، دانشگاه‌ها و... براساس حفظ حدود حریم شرعی بین کارمندان زن و مرد و پرهیز از بکارگیری معماری open که موجب رعایت نکردن حریم‌های اخلاقی بین کارمندان زن و مرد می‌شود.

۷- تقویت شوراهای امر به معروف و نهی از منکر در دانشگاه‌های علوم پزشکی و بیمارستان‌ها.

۸- اهمیت مسأله‌ی حجاب به عنوان یک امتیاز شاخص در گزینش و معرفی دانشجویان نمونه دانشگاه‌های علوم پزشکی.

۹- ایجاد تسهیلات ویژه برای ازدواج دانشجویی، ساخت خوابگاه‌های متأهلی و فعال کردن دفاتر مشاوره در امر ازدواج دانشجویی.

۱۰- فعال کردن دانشجویان در حوزه پژوهش‌های علمی درباره حجاب و عفاف در دانشگاه‌ها.

۱۱- تنظیم و ابلاغ آیین‌نامه‌ی نحوه‌ی حضور پرسنل همگن و غیرهمگن در بخش‌هایی تشخیص و درمان و نظارت بر اجرای آن.

۱۲- الگوسازی مناسب برای جامعه پزشکی در زمینه گسترش فرهنگ عفاف و حجاب با برگزاری همایش‌ها و جشنواره‌های علمی و فرهنگی.

۱۳- نظارت بر رعایت عفاف و حجاب در سازمان‌های خارجی و مؤسسات پزشکی خصوصی مانند یونسکو، یونیسف، سازمان بهداشت جهانی و... و یکسان‌سازی یونیفرم کارمندان شاغل در مراکز فوق.

۱۴- تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی در کشور (با همکاری دستگاه‌های ذیربط).

۱۵- اهداء بسته‌های فرهنگی به دانشجویان جدیدالورود با موضوع آموزش در حوزه عفاف و حجاب.

- ۱۶- ایجاد سایت‌های اینترنتی در حوزه فلسفه حجاب، برگزاری جلسات سخنرانی، پرسش و پاسخ و همایش‌های علمی درباره حجاب توسط کانون‌های فرهنگی-هنری دانشگاه‌ها.
- ۱۷- ارائه لباس‌های مناسب به بیماران برای ورود به اتاق عمل جراحی.

پانزده- ستاد احیای امر به معروف و نهی از منکر

- ۱- تلاش جهت احیا فریضه امر به معروف و نهی از منکر به عنوان یک وظیفه شرعی، عمومی در تمام مسائل جامعه، خصوصاً گسترش فرهنگ عفاف و حجاب و همکاری نهادهای مرتبط، خصوصاً صدا و سیما، در این زمینه با ستاد احیاء
- ۲- برگزاری همایش و مسابقات فرهنگی گسترده در سراسر کشور برای عمومی و نهادینه کردن حجاب و پوشش با همکاری مادی و معنوی مردم و دولت و سازمان‌های مربوط.
- ۳- تشویق مردم به انجام این فریضه شرعی و انسانی.
- ۴- تهیه برنامه‌های تبلیغی و فرهنگی به منظور ترغیب انگیزه درونی آحاد جامعه، بروز حساسیت در قبال مظاهر مخل حریم عفاف در جامعه اسلامی و هماهنگی با دستگاه‌های ذی‌ربط جهت اجرای طرح‌ها و برنامه‌های فوق.
- ۵- تبیین شاخص‌های حجاب اسلامی و تعیین موارد مخالف با آن.
- ۶- تدوین برنامه‌های آموزشی در رابطه با امر به حجاب اسلامی و نهی از بدحجابی با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط و نظارت بر اجرای آن.
- ۷- تشویق مسئولان امر در عرصه حجاب و عفاف.
- ۸- اعزام آمران و ناهیان در ادارات به منظور اجرای صحیح این فریضه درخصوص عفاف و حجاب اسلامی از طریق شوراهای امر به معروف و نهی از منکر.
- ۹- تشویق جامعه به حفظ پوشش اسلامی و قبولاندن نظارت همگانی به عنوان یک اصل مسلم شرعی و انسانی.
- ۱۰- اجرای اصول پوشش اسلامی توسط دستگاه‌های ذی‌ربط در جهت مقابله با الگوهای نامناسب رفتاری در جامعه.
- ۱۱- نظارت بر رعایت کامل عفاف و حجاب در مراکز، سازمان‌ها و ارگان‌های دولتی.

شانزده- سازمان بهزیستی

- ۱- حمایت از ایجاد تشکلهای صنفی در خصوص زنان سرپرست خانواده جهت کارآفرینی، خودیاری و بهبود زندگی اقتصادی آن‌ها و جلوگیری از بروز ناهنجاری‌های اخلاقی و فرهنگی در آنان.
- ۲- توانمندسازی، حرفه‌آموزی و تأمین امنیت مالی و جانی زنان بی‌سرپرست به منظور پیشگیری از بروز آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی با همکاری سازمان فنی و حرفه‌ای و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی.
- ۳- تفکیک و اولویت‌بندی افراد مجرم در امر ترویج مسائل ضلّاخلاقی از لحاظ سن، نوع تخلف، میزان آسیب‌رسانی اجتماعی و... و برنامه‌ریزی مناسب برای اصلاح و بازگشت آن‌ها به زندگی سالم اجتماعی با همکاری سازمان زندان‌ها و دستگاه‌های ذی‌ربط.

- ۳- نظارت بر رعایت حریم حجاب و عفاف در سازمان های دولتی و عمومی و نظارت و تأکید بر ضرورت رعایت سادگی و پوشش و فرم های اسلامی و حضور ساده و بی آرایش در محیط کار به دلیل تأثیر منفی بر مراجعین.
- ۴- تعریف استانداردهای فرهنگی مناسب جهت ترویج فرهنگ عفاف منطبق با فرهنگ دینی و ملی و فراهم کردن زمینه های لازم برای ترویج الگوهای مناسب پوشش اسلامی توسط نهادهای الگوده.
- ۵- ایجاد مراکز و مؤسسات متعدد با هدف الگوسازی، ارائه مدل های مناسب و متنوع و ایجاد رقابت سالم در این زمینه بین افراد.
- ۶- وضع قوانین و مقررات لازم برای اصلاح وضعیت پوشش در جامعه.
- ۷- گسترش و تقویت مراجع قانونی برای ترویج پوشش اسلامی در جامعه.
- ۸- اصالت بخشی به فرهنگ عفاف از طریق محصولات متنوع فرهنگی، هنری متناسب.
- ۹- رعایت حجاب و حفظ شئون اسلامی از سوی مدیران، مسئولین حکومتی و خانواده های آنان و تبیین شاخص هایی در این زمینه برای گزینش مدیران.
- ۱۰- رفع اشکالات قانونی در نحوه تولید، توزیع و عرضه پوشاک داخلی و خارجی.
- ۱۱- پیگیری نحوه اجرای طرح گسترش فرهنگ عفاف به صورت مستمر در جلسات شورای فرهنگ عمومی استان ها و ارائه گزارش های منظم به وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (رئیس کمیته).
- ۱۲- ارزیابی دقیق از اجرای طرح ها توسط دستگاه های فرهنگی، انتظامی و قضایی برای مقابله با مظاهر بدحجابی و یافتن راهکارهای مناسب توسط کمیته توسعه و ترویج فرهنگ عفاف.
- ۱۳- نظارت و ارزیابی عملکرد رسانه ها - خصوصاً صدا و سیما - در ارتباط با الگوهای تبلیغی آن ها و تأثیر آن در جامعه.
- ۱۴- احیای سنت حسنه «امر به معروف و نهی از منکر» در مورد حجاب و عفاف.
- ۱۵- فراهم کردن زمینه های لازم جهت تهیه کتب، نشریات و تولیدات علمی - فرهنگی به منظور ترویج فرهنگ عفاف و پاسخگویی به شبهات موجود در مورد آن.
- ۱۶- انجام سیاست های تشویقی درباره مدیران و کارگزارانی که در محیط کار خود اصول عفاف و پوشش اسلامی را رعایت می کنند.

• وظایف تخصصی دستگاه های قانونگذار و اجرایی

یک- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

- ۱- هماهنگی و نظارت بر رسانه های ارتباط جمعی همانند: روزنامه ها، مجلات، محصولات سمعی و بصری، نمایش ها و... برای توجه به فرهنگ حجاب و عفاف و رعایت آن.
- ۲- حمایت مادی و معنوی از آثار فرهنگی - هنری همانند تسریع در صدور مجوز، ارائه یارانه و تشویق تولیدکنندگان آثار فرهنگی و هنرمندانی که راهکارهای تازه و جذاب در راستای توسعه فرهنگ عفاف ارائه می نمایند.
- ۳- جلوگیری از انتشار و تبلیغ کالاهای فرهنگی که با فرهنگ عفاف و حجاب مغایرت داشته باشد مانند (کتاب، فیلم، نشریات، تأثر و...)

- ۴- ترویج الگوهای مناسب برای عفاف و حجاب و ممانعت از ترویج فرهنگ مدگرایی منفی در محصولات و کالاهای فرهنگی.
- ۵- هماهنگی و همکاری با رسانه‌های جمعی جهت ایجاد حساسیت لازم در خانواده‌ها نسبت به اهمیت فرهنگ حجاب و عفاف.
- ۶- تولید سمفونی و آثار موسیقایی متناسب با موضوع عفاف و حجاب.
- ۷- برگزاری جشنواره‌های فرهنگی - هنری، منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی برای رواج فرهنگ عفاف و حجاب.
- ۸- استفاده از ظرفیت سازمان‌های فرهنگی غیردولتی و خصوصی جهت ترویج فرهنگ عفاف و حجاب.
- ۹- نظارت فرهنگی بر اینترنت و ایجاد سیاست‌های حمایتی و هدایتی به منظور تعمیق فرهنگ عفاف و حجاب و جلوگیری از ورود و گسترش مظاهر تهاجم فرهنگی.
- ۱۰- تبیین و تحلیل ریشه‌های دینی و اعتقادی فرهنگ عفاف و حجاب - به‌ویژه برای نسل جوان - از طریق تولیدات ملی، نشست‌های فکری - فرهنگی، ایجاد باشگاه اندیشه و مانند آن.
- ۱۱- نظارت بر تشکل‌های هنری - مردمی، نمایشگاه‌های هنری و محافل هنری عمومی مانند: کنسرت‌ها و نمایشگاه‌ها در جهت رعایت فرهنگ عفاف و حجاب.
- ۱۲- اهتمام لازم برای اجرای قانون «منع استفاده ایزاری از تصاویر زنان در مطبوعات».
- ۱۳- عضویت پذیرفتن خانم‌های متعهد و مطلع از مسائل عفاف و حجاب در هیأت‌های نظارت بر بازیابی فیلم، کتاب و...
- ۱۴- تهیه فیلم‌های سینمایی در مورد تاریخچه‌ی کشف حجاب در ایران و بررسی علل و عوامل آن.
- ۱۵- استفاده مناسب از لباس‌های اسلامی - ملی (حجاب و حجاب برتر) در فیلم‌های سینمایی و استفاده نکردن از این پوشش توسط شخصیت‌های منفی و منفور در فیلم‌ها.
- ۱۶- ارزیابی مستمر وضعیت حضور زنان در فیلم‌های سینمایی و مطبوعات.
- ۱۷- نظارت دقیق و اصولی بر وضعیت فرهنگی - اخلاقی سالن‌های سینما و مراکز مربوط به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- ۱۸- حمایت از انتشار نشریات تخصصی و پوشاک اسلامی و سعی در جهانی نمودن این نشریات از طریق اینترنت.
- ۱۹- ارتباط مستمر و تبلیغ در جهت گسترش فرهنگ و سنن ایرانی - اسلامی در بین ایرانیان مقیم خارج از کشور به‌وسیله رایزنی‌های فرهنگی در سفارتخانه‌های ج.ا.ا. در سراسر دنیا (با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی).
- ۲۰- همکاری و هماهنگی در جهت اعزام گروه‌های فرهنگی جهت ترویج و تبلیغ فرهنگ و آداب اسلامی - ملی برای سایر ملل - خصوصاً ایرانیان مقیم خارج از کشور - (با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی).
- ۲۱- توسعه و گسترش ارتباط فرهنگی - اسلامی و ملی بین سفارتخانه‌های کشورهای اسلامی در ایران (با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی).

دو- وزارت بازرگانی

- ۱- حمایت عملی از طراحان و تولیدکنندگان پوشاک‌های ساده و اسلامی در جهت ایجاد تنوع در الگوهای پوشش اسلامی.
- ۲- نظارت مستمر و مؤثر بر عملکرد واحدهای تولیدی پوشاک از طریق سازمان‌های مربوطه.
- ۳- حمایت کامل - حتی یارانه‌های - از واحدهای تولیدی پارچه‌های چادری.
- ۴- کنترل اماکن تجاری عمومی (شامل فروشگاه‌ها، مجتمع‌های تجاری، نمایشگاه‌ها و...) از نظر پوشش و بدحجابی.
- ۵- تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی در کشور.
- ۶- اجرای شیوه‌نامه و ملزم ساختن واحدهای تولیدی جهت نصب نام تجاری (Brand) بر روی پوشاک تولید شده در داخل.
- ۷- اطلاع‌رسانی و ارتقاء سطح دانش و بینش واحدهای تولیدی، توزیعی، آرایشگاه‌ها، دستگاه‌های عرضه لوازم بانوان در مورد حجاب و عفاف.
- ۸- حمایت همه‌جانبه از برگزاری جشنواره‌های ادواری و نمایشگاه‌های عرضه البسه و لوازم زنان منطبق با الگوهای ارزشی اسلامی و معرفی واحدهای نمونه در سطح کشور و خارج از کشور.
- ۹- پیشنهاد قوانین مشخص در مدت ۳ ماه برای نظارت بهتر بر تولید و توزیع پوشاک و نحوه برخورد با متخلفین واحدهای تولیدی و استانداردسازی آن به شورای عالی انقلاب فرهنگی و مجلس شورای اسلامی.
- ۱۰- اهتمام برای اجرای مناسب‌تر مقررات در چیدمان آرایش / تزئین ویتترین‌ها و استفاده از مانکن‌ها جهت حفظ حریم عفت عمومی.
- ۱۱- نظارت بر رعایت اصل عفاف در نوع بسته‌بندی و عدم استفاده از تصویرهای نامناسب در تبلیغات تجاری کالا.
- ۱۲- تهیه احکام شرعی مرتبط با اسناد و آموزش آن به اصناف توسط وزارت بازرگانی قبل از اخذ مجوز فعالیت.
- ۱۳- برگزاری نمایشگاه‌های لباس - ملی و مذهبی - جهت ارائه الگوهای اسلامی و سالم به تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان.

سه- سازمان صدا و سیما

- ۱- اهتمام ویژه در خصوص معرفی و ترویج فرهنگ عفاف به منظور نهادینه‌سازی و جذاب نمودن آن.
- ۲- تبیین نقش حجاب و عفاف در افزایش سلامت جامعه و بهره‌وری آن از طریق تولید برنامه‌های مختلف.
- ۳- فرهنگ‌سازی در زمینه اصلاح پوشش نامناسب و ارائه راه‌حل‌های مؤثر و فوری از طریق تولید برنامه‌های کارشناسی، گفتمان، تولید فیلم، تیزرهای تلویزیونی و ...
- ۴- تبیین و آموزش احکام شرعی حجاب و عفاف و رعایت حریم عفاف در خانه و اجتماع و آموزش معیارهای رفتار صحیح زن و مرد جهت برقراری روابط متعادل اجتماعی.

- ۲۱- نظارت مستمر به عنوان عوامل ترویج بی‌مبالاتی اخلاقی و سوق آن به سوی تبلیغات و آگهی‌های فرهنگی و اخلاقی.
- ۲۲- تدوین سیاست‌های روشن و مشخص در مورد سبک لباس و آرایش هنرمندان، مجریان زن و مرد و... در برنامه‌ها، فیلم‌های سینمایی، تأثر و... با محوریت عفاف و حجاب.
- ۲۳- اطلاع‌رسانی مناسب و دقیق به خانواده‌ها در مورد علل آسیب‌های اجتماعی و انحرافات در خصوص زنان بی‌سرپرست، کودکان خیابانی، طلاق، اعتیاد، فرار دختران و نشان دادن عدم رعایت عفاف و حجاب در بروز این آسیب‌ها.
- ۲۴- انعکاس عواقب منفی استفاده از فیلم‌ها، نوارهای مبتذل و حضور در گروه‌های منحرف بر زندگی فردی-اجتماعی از طریق برنامه‌های مناسب به صورت طبیعی و غیر عمدی.
- ۲۵- نشان دادن اثرات منفی تأثیر فرهنگ مبتذل و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی نوجوانان به صورت طبیعی.
- ۲۶- بیان آیات و روایات و توصیه‌های دینی در مورد مسؤلیت مشترک زن و مرد در رعایت نگاه، رفتار و گفتار.
- ۲۷- اتخاذ سیاست‌های انضباطی در خصوص بازیگران زن صدا و سیما و جلوگیری از تجلیل و تبلیغ چهره‌هایی که در مناظر اجتماعی و عمومی با ظاهر و پوشش بد حضور پیدا می‌کنند.
- ۲۸- ترغیب و تشویق تولیدکنندگان آثار فرهنگی که راهکارهای بدیع و جذاب در راستای تعمیق و توسعه فرهنگ عفاف ارائه نمایند.
- ۲۹- تجلیل از هنرمندان و فرهنگ‌سازان متعهد که در اشاعه فرهنگ عفاف و حجاب صاحب اثر و نظر می‌باشند.
- ۳۰- افزایش سطح آگاهی خانواده‌ها از طریق رسانه ملی در مورد اهمیت فرهنگی عفاف و حجاب.
- ۳۱- سفارش ساخت و تولید آثار برجسته و تأثیرگذار در موضوع حجاب.

چهار- نیروی انتظامی

- ۱- اعلام حدود و ضوابط قانونی عفاف و ملاک‌های بدحجابی در جامعه به منظور تشخیص مصادیق آن.
- ۲- اهتمام بیشتر به برخورد قانونی و محترمانه.
- ۳- همکاری با سازمان‌های ذیربط در فضاسازی تبلیغی و فرهنگی در کلیه مسیرهای منتهی به کوهستان‌ها و تفرج‌گاه‌های کوهستانی و سایر اماکن عمومی و تفریحی.
- ۴- الزام اتحادیه‌ها، سندیکاها و صنوف در مقابله با بدحجابی.
- ۵- تذکر به افراد بدحجاب و برخورد با آن‌ها طبق قانونی در اماکن عمومی شهر.
- ۶- پیشنهاد لایحه قانونی به مراجع قانونگذار در خصوص رعایت پوشش مناسب در هنگام رانندگی.
- ۷- برخورد قانونی با افراد خیابانی، افراد بدحجاب و باندهای اصلی فساد، فحشا و... .
- ۸- نظارت و کنترل قانونی و اصولی بر وضعیت اماکن تفریحی و عمومی نظیر پارک‌ها، سالن‌های سینما سالن‌ها و اماکن ورزشی، کوهستان‌ها، سواحل دریایی، جزایر، مناطق آزاد تجاری، فرودگاه‌ها، پایانه‌ها و... (با مشارکت نهادها و دستگاه‌های ذیربط).

- ۹- اهتمام بیشتر به آگاه‌سازی جامعه از آثار مثبت اجتماعی و اخلاقی حجاب و عفاف و نتایج منفی عدم رعایت آن از طریق خلق آثار فرهنگی، هنری و تبلیغی (با مشارکت دستگاه‌های ذیربط).
- ۱۰- ممانعت از تولید، توزیع و نمایش محصولات سمعی و بصری غیرمجاز و نمایش لباس‌هایی که موجب بی‌عفتی و بدحجابی می‌شوند.
- ۱۱- کنترل و نظارت جدی بر رعایت حدود و ضوابط قانونی عفاف در مجتمع‌های مسکونی، برج‌ها و شهرک‌ها از طریق مدیریت بر این گونه اماکن.
- ۱۲- توجه و نظارت بر مراکز خطرناک، ویژه و آلوده و اولویت دادن به این برنامه‌ها و مراکز حساس و سلب ابتکار عمل از آنان در نفی امنیت اجتماعی زنان.
- ۱۳- اولویت در به‌کارگیری زنان مجرب در دستگیری زنان متخلف و تحویل دادن آنان به مراکز امنیتی و جلوگیری از بازتاب منفی آن در بین مردم.
- ۱۴- الزام برگزارکنندگان جشن‌ها و مراسم عروسی به رعایت شئون اسلامی و کنترل افراد شرکت‌کننده در آن و برخورد جدی با مراکز غیرقانونی و فاقد مجوز.
- ۱۵- الزام آرایشگاه‌ها به رعایت ضوابط شرعی و قانونی عفاف و کنترل نحوه ورود و خروج عروس و همراهان وی.
- ۱۶- نظارت مستمر بر اماکن عمومی شامل: فرودگاه‌ها و مجتمع‌های مسکونی، نمایشگاه‌ها و... بر نحوه پوشش و بازرسی از این اماکن در رفع بدحجابی (با همکاری دستگاه‌های ذیربط).
- ۱۷- آموزش، ساماندهی و بکارگیری نیروهای آگاه زنان جهت نظارت بر رعایت حجاب و پوشش در اجتماع، با رعایت حریم و حرمت شخصی افراد.
- ۱۸- کسب اعلام نظر از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نیروی انتظامی در خصوص برگزاری هرگونه کنسرت و یا جنگ شادی قبل از صدور مجوز.
- ۱۹- توقیف خودروهای دولتی‌ای که سرنشینان آن شئون اسلامی را رعایت نمی‌کنند.
- ۲۰- اعلام نظر در خصوص فعالیت یا عدم فعالیت بخش‌هایی که می‌توانند موجب ترویج فساد شوند.
- ۲۱- جلوگیری از فعالیت واحدهای صنفی متخلف که باعث مخدوش کردن عفت عمومی می‌شوند.

پنج- سازمان ملی جوانان

- ۱- طراحی شیوه‌های کارآمد جهت گسترش فرهنگ عفاف و حجاب در حوزه‌های مرتبط با جوانان.
- ۲- ایجاد ضوابط مشخص به منظور رعایت عفاف توسط تشکل‌های غیردولتی جوانان و نظارت بر آنان در این زمینه.
- ۳- حمایت از سازمان‌ها و انجمن‌های غیردولتی که در گسترش فرهنگ عفاف و حجاب فعالیت می‌کنند.
- ۴- تبیین و معرفی شیوه‌ها و راه‌کارهای مناسب برای ارتباط سالم و پاک جوانان و اهمیت‌زدایی از نماد لباس و آرایش مبتذل به عنوان شیوه‌ای برای ارتباط.

۵- تحقیق و مطالعه پیرامون اثرات منفی تأثیر فرهنگ فاسد و غیراخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و فردی جوانان (با همکاری دستگاه‌های ذیربط).

۶- مطالعه جهت تعیین هنجارهای روشن در زمینه توسعه فرهنگ عفاف متناسب با علایق جوانان و ارزش‌های جامعه.

۷- برنامه‌ریزی در مورد بهینه‌سازی فرهنگ عفاف در اوقات فراغت با اولویت اجرای برنامه‌ها به تفکیک دختران و پسران.

۸- در نظر گرفتن معیار عفاف در انجام پیمایش‌های ملی جوانان و ارائه گزارش‌های آن به دستگاه‌های مرتبط.

۹- انجام پژوهش‌های کاربردی درخصوص توسعه فرهنگ عفاف و تعیین سهم و نقش هر دستگاه براساس پژوهش‌های انجام شده.

۱۰- انجام تحقیقات کاربردی درخصوص علل اجتماعی بالا رفتن سن ازدواج و ارائه پیشنهادات مناسب به دستگاه‌های ذیربط براساس وظایف هر دستگاه.

۱۱- آسیب‌شناسی وضعیت ازدواج جوانان در برنامه‌های مصوب مربوط و ارائه راهکارهای مناسب جهت دستیابی به اهداف مشخص

۱۲- ایجاد مراکز مشاوره‌ی محلی - با کارد مجرب - جهت اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها و جوانان به صورت حضوری، تلفنی و مکاتبه‌ای.

۱۳- برگزاری میزگرد و انجام مناظره درخصوص فلسفه عفاف و حجاب.

۱۴- تشویق و تجلیل از دختران و پسران نخبه و ممتاز و معرفی افراد نمونه با توجه به الگوبودن آن‌ها در زمینه پوشش.

شش - سازمان تبلیغات اسلامی

۱- تقویت نظام تبلیغ دینی در دو عرصه سنتی و مدرن در تعمیق فرهنگ عفاف و حجاب.

۲- آسیب‌شناسی و مطالعه توسعه فرهنگ عفاف و حجاب در نظام تبلیغی دینی و ایجاد نوآوری در این زمینه.

۳- تبیین و تبلیغ جاذبه‌ها و دانه‌های برخی مسائل در مورد نحوه پوشش و حجاب و گسترش حیا و عفت در خانواده‌ها.

۴- تأکید بر اقدامات فرهنگی - تبلیغی - به‌ویژه با بهره‌گیری از توانمندی‌های رسانه‌های و نیروی انسانی مبلغ - با هدف فرهنگ‌سازی مثبت در زمینه توسعه فرهنگ عفاف و حجاب.

۵- تولید محصولات فرهنگی، هنری - سینمایی، نمایش، تجسمی، کتاب، رمان و... - برای کودکان و بزرگسالان در زمینه بسط فرهنگ عفاف و حجاب (توسط حوزه هنری).

۶- توسعه فضای پرسش و پاسخ مانند برگزاری میزگرد و انجام مناظره در زمینه فرهنگ عفاف و ضوابط شرعی حجاب با بکارگیری ابزارهای مختلف تبلیغی.

۷- برگزاری مسابقات فرهنگی - هنری و علمی با هدف جهت‌دهی به افکار نسل جوان با موضوع حجاب و عفاف و نظرسنجی از شرکت‌کنندگان در تهیه طرح‌ها و برنامه‌های مناسب در این زمینه.

۸- تأسیس پژوهشکده توسعه فرهنگ عفاف و حجاب (با همکاری وزارت علوم، تحقیقات و فن‌آوری).

۹- توزیع کتب تألیف شده در زمینه بسط فرهنگ عفاف در فروشگاه‌های کتاب شهر سازمان تبلیغات اسلامی.

- ۱۰- نشان دادن اثرات منفی فرهنگ مبتذل و غیر اخلاقی غرب در زندگی اجتماعی و فردی نوجوانان.
- ۱۱- بیان مناسب آیات و روایات دینی در مورد رعایت نگاه، رفتار و گفتار با در نظر گرفتن مختصات جنسی زن و مرد.
- ۱۲- ارائه مطالب ارزشی، فرهنگی و جذاب در سالن‌های انتظار فرودگاه‌ها، راه‌آهن، پایانه‌های زمینی، تابلوهای الکترونیکی، میادین و چهارراه‌ها.

هفت- وزارت آموزش و پرورش

- ۱- آموزش، ساماندهی، توجیه و بکارگیری مدیران، معلمان و کلیه پرسنل مدارس جهت ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در بین دانش‌آموزان و سازمان‌های مربوط نظیر بسیج، انجمن‌های اسلامی و...
- ۲- انجام تحقیقات لازم در مورد بسط حیا و عفاف در مدارس به منظور اجرای برنامه‌های فرهنگی، تربیتی و پرورشی در آن.
- ۳- گنجینیدن موضوع عفاف و حجاب از دیدگاه آیات و روایات همراه با تبیین ضرورت و فلسفه‌ی آن برای دانش‌آموزان در کتب درسی کلیه مقاطع تحصیلی.
- ۴- اهتمام به مثبت‌نگری و زیباندیشی در مورد فرهنگ عفاف و حجاب در تألیف کتب درسی.
- ۵- اجرای مسابقات فرهنگی - هنری و علمی با هدف جهت‌دهی به افکار نسل جوان با موضوع حجاب و عفاف و نظرسنجی از جوانان در تهیه طرح‌ها و برنامه‌های مناسب در زمینه‌ی حجاب.
- ۶- تجلیل از دختران و پسران نخبه و ممتاز (با توجه به ملاک‌های حجاب و عفاف و علم) و برگزاری مسابقات و معرفی افراد نمونه با توجه به ویژگی‌های الگویی آن‌ها در زمینه پوشش.
- ۷- آموزش احکام شرعی عفاف و حجاب و برگزاری کلاس‌های دانش‌افزایی برای والدین (خصوصاً مادران) و توجیه آن‌ها نسبت به رعایت حریم عفاف در خانه و محیط‌های اجتماعی از طریق انجمن اولیاء و مربیان.
- ۸- تأکید بر ضرورت رعایت پوشش و الگوها، مدهای اسلامی و ترویج الگوهای بایسته در پوشش دانش‌آموزان و کلیه کادر مدرسه و آرایش نکردن در مدارس.
- ۹- تعیین رنگ‌ها و مدل‌های متنوع در پوشش دانش‌آموزان با رعایت موازین و ضوابط شرعی جهت تأمین سلیق مختلف.
- ۱۰- محرم‌سازی محیط‌های آموزشی و پرورشی و اداری به منظور ایجاد زمینه بروز نیازهای دختران با حفظ سادگی و موازین و ضوابط شرعی برای جلوگیری از خودنمایی آن‌ها در مجامع عمومی.
- ۱۱- آشنا نمودن جوانان - خصوصاً دختران - برای شناخت توطئه‌ها، زمینه‌ها، روش‌ها و مجاری نفوذ فرهنگ غربی از طریق مدارس.
- ۱۲- آشنا نمودن خانواده‌ها و جوانان با اصول ازدواج آسان و تشکیل خانواده در سنین پایین‌تر با توجه به شرایط اقتصادی جامعه از طریق کتب درسی.
- ۱۳- استفاده از شعرخوانی، قصه‌گویی و نقاشی در مقاطع پیش‌دبستانی و مهدکودک جهت آشنا کردن کودکان با فرهنگ عفاف و حجاب.

- ۱۴- معرفی و تشویق نمونه‌های عینی از اساتید، مربیان، نقرات اول کنکور، انبیادی‌ها و خانواده‌های ایثارگران و... از نظر رعایت مظاهر عفاف و حجاب در مدارس.
- ۱۵- انعکاس موفقیت‌های دانش‌آموزان - خصوصاً دختران - در ابعاد مختلف با هدف ارتقاء شخصیت و منزلت اجتماعی آن‌ها.
- ۱۶- آموزش معیارهای رفتار صحیح زن و مرد جهت برقراری روابط انسانی و اجتماعی متعادل در خانواده و جامعه از طریق کتب درسی.
- ۱۷- تهیه و تدوین و نشر کتب، مقالات و جزوات تخصصی در راستای تقویت بنیه اعتقادی و دینی در جهت توسعه فرهنگ عفاف در بین والدین دانش‌آموزان توسط انجمن اولیا و مربیان.
- ۱۸- غنی‌سازی اوقات فراغت دانش‌آموزان - با تأکید بر فرهنگ عفاف و حجاب - از طریق استفاده از توانمندی‌های تشکلهای دانش‌آموزی.
- ۱۹- در نظر گرفتن امتیازاتی از نظر انضباطی برای دانش‌آموزانی که پوشش اسلامی را رعایت می‌کنند.
- ۲۰- در نظر گرفتن امتیازاتی برای مدیران مدارس که رعایت حجاب کارکنان و دانش‌آموزان آن اسلامی و مناسب می‌باشد.
- ۲۱- پاسخگو بودن مدیر مدرسه در صورت عدم رعایت عفاف و حجاب از طرف دانش‌آموزان.

هشت- وزارت امور اقتصادی و دارایی و گمرک جمهوری اسلامی ایران

- ۱- اهتمام بیشتر در ممانعت از ورود غیرقانونی پوشاک و محصولات فرهنگی مغایر با عفت عمومی و شئون اسلامی با توجه به قوانین مربوطه.
- ۲- ممنوعیت ورود، تولید و عرضه مجسمه‌ها، عروسک‌ها، مانکن‌ها و تابلوهای مروج ضدعفاف نظیر نقاشی، فرش، روزنامه و... .
- ۳- تدوین قوانینی برای ممنوعیت عرضه لباس‌های دست دوم خارجی.
- ۴- وضع تعرفه گمرکی ویژه بر پوشاک و محصولات فرهنگی و کالاهای مغایر با عفت عمومی و شئون اسلامی.
- ۵- نظارت دقیق بر واردات و صادرات و ترانزیت (عبور) تمامی کالاها (از جمله کالاهای فرهنگی، مواد غذایی، دارویی، آرایشی، پوشاک و...) با همکاری دستگاه‌های ذیربط.

نه- وزارت علوم، تحقیقات و فناوری - دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی

- ۱- تدوین برنامه جامع فرهنگ عفاف و حجاب با توجه به ضرورت الگوسازی، بهینه‌سازی و به روز کردن الگوها، با در نظر گرفتن تنوع فرهنگی موجود در کشور در محیط‌های دانشگاهی توسط پژوهشگاه مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
- ۲- آشنا ساختن دانشجویان - خصوصاً دختران - با توطئه‌ها، زمینه‌ها، روش‌های نفوذ فرهنگ غرب و تأثیر منفی آن در عفاف و حجاب.

- ۳- انتشار فصلنامه علمی-پژوهشی در مورد توسعه فرهنگ عفاف و انجام تحقیقات جامع در این زمینه.
- ۴- نظارت جدی بر اجرای آیین‌نامه انضباطی دانشجویی در محیط‌های دانشگاهی، دانشکده‌ها، خوابگاه‌ها، اردوها و همایش‌های دانشجویی در زمینه توسعه فرهنگ عفاف.
- ۵- تقدم رعایت‌کنندگان حجاب و عفاف، در جامعه و حمایت از نخبگان با حجاب و معرفی افراد نمونه محجبه.
- ۶- حمایت از پایان‌نامه‌های دانشجویی مرتبط با گسترش فرهنگ عفاف و حجاب.
- ۷- رعایت آمایش سرزمینی در جذب دانشجویان بومی.
- ۸- برگزاری میزگرد و انجام مناظره در خصوص فلسفه عفاف و حجاب.
- ۹- آموزش، ساماندهی و بکارگیری نیروهای آگاه زن به منظور نظارت بر رعایت حجاب و پوشش در اجتماع، همراه با روش‌های پسندیده و احترام به حریم افراد.
- ۱۰- تهیه و نشر کتب، مقالات و جزوات تخصصی در زمینه تقویت بنیه اعتقادی و دینی و توسعه فرهنگ عفاف برای والدین و دانشجویان توسط دفتر نهاد نمایندگی ولی فقیه در دانشگاه‌ها.
- ۱۱- آموزش و بکارگیری جوانان آشنا به معارف اسلامی، روان‌شناسی و جامعه‌شناسی زن و مرد جهت آرایه مشاوره، ترویج معروف‌های اخلاقی و اجرای مناسب‌تر اصول حجاب.
- ۱۲- برخورد غیرمستقیم با عوامل فساد و پوشش نامناسب از طریق تشکل‌های دانشجویی.
- ۱۳- عدم به کارگیری کارکنان بی تفاوت به ارزش‌ها و فاقد صلاحیت در دانشگاه‌ها.
- ۱۴- تهیه گزارش سالانه از وضعیت عفاف و حجاب در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی سراسر کشور و نشان دادن و نتایج اجرایی راهکارهای گسترش فرهنگ عفاف و حجاب و آرایه آن به شورای عالی انقلاب فرهنگی.
- ۱۵- حمایت از تشکل‌های فعال دانشگاهی جهت انجام اقدامات مناسب در گسترش فرهنگ عفاف.
- ۱۶- تأکید بر ضرورت رعایت پوشش و الگوهای اسلامی توسط کارکنان و دانشجویان و اساتید و آرایش نکردن در دانشگاه‌ها.
- ۱۷- آشنا نمودن دانشجویان با شرایط ازدواج آسان و تشکیل خانواده مستقل و نیمه مستقل و کمک به انجام ازدواج‌های سالم دانشجویی.

ده- مرکز امور زنان و خانواده

- ۱- تحقیق و تدوین کتب و مقالات مناسب در خصوص حجاب و عفاف، و شیوه‌های رواج آن در کشور و پاسخگویی به شبهات طرح شده در زمینه حجاب.
- ۲- تهیه بودمآن‌های آموزشی ترویج فرهنگ عفاف برای خانواده‌ها.
- ۳- تشکیل دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت برای آریاب رجوع‌ها در دستگاه‌های اجرایی و تشکیلات غیردولتی.
- ۴- برگزاری همایش‌ها، کنفرانس‌ها و نشست‌های تخصصی با موضوع فرهنگ عفاف در مراکز علمی - تحقیقاتی.
- ۵- تشویق و حمایت از (NGO) هایی که در خصوص ترویج فرهنگ عفاف فعالیت می‌نمایند.

- ۹- جلوگیری از آوردن تلفن‌های همراه مجهز به دوربین عکاسی و فیلمبرداری به مراکز آموزشی مختص بانوان
- ۱۰- عدم ورود بانوان به سالن‌های ورزشی مختص آقایان و بالعکس تحت هر عنوان (تماشاگر و...) .
- ۱۱- تذکر جدی توسط مدیر مربوطه به افرادی که در ورود به اماکن ورزشی عفاف و حجاب را رعایت نمی‌کنند.
- ۱۲- طراحی لباس‌های مناسب برای بانوان ورزشکار در راستای حفظ حریم عفاف و حجاب.
- ۱۳- توجه به شیوه‌های تبلیغاتی مناسب و مرتبط و استفاده از تعالیم دینی مرتبط با فرهنگ عفاف و سلامت جسم و روح.
- ۱۴- تجلیل و تشویق ورزشکاران مروج فرهنگ عفاف.
- ۱۵- تبلیغ و الگوسازی مثبت از افراد و تیم‌های اعزامی ورزشی که مروج ارزش‌های اخلاقی و فرهنگ عفاف در خارج از کشور هستند.
- ۱۶- ابلاغ چارچوب‌های روشن برای برگزاری جشنواره‌ها و مراسم افتتاحیه و اختتامیه و شرایط حضور حاضران در آن در داخل و خارج از کشور.
- ۱۷- برگزاری کلاس‌های آموزشی جهت آشنایی مربیان و ورزشکاران با احکام و موازن حجاب و عفاف.
- ۱۸- تأکید بر اجرای مقررات انضباطی جهت گسترش فرهنگ عفاف.

سیزده- شهرداری

- ۱- گسترش فرهنگ عفاف در سطح شهر، مراکز فرهنگی، مراکز تحت پوشش شهرداری و مراکز عمومی.
- ۲- ایجاد مراکز مشاوره محلی جهت اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها و جوانان به صورت حضوری، تلفنی و مکاتبه‌ای، با کادر مجرب و با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.
- ۳- جلوگیری از تبلیغ کالاهای فرهنگی و تجاری مغایر با فرهنگ عفاف و حجاب نظیر آگهی‌های تجارتي و تبلیغاتی چهره‌های هنری و ورزشی یا آرایش و حجاب ضد اسلامی.
- ۴- نوشتن آیات و روایات دینی، فتوای علماء، وصیت‌نامه حضرت امام (ره) و... به منظور توسعه فرهنگ عفاف در پارک‌ها، میادین‌ها، خودروهای عمومی شهری، سالن‌های سینما، تابلوهای معابر عمومی و ورزشی با استفاده از ابزارهای فرهنگی مناسب.
- ۵- تأسیس فرهنگسرای حجاب برای برگزاری جلسات مرتبط، پرسش و پاسخ در زمینه حجاب، برگزاری مراسم ویژه و...
- ۶- تهیه تندیس و عکس و تصاویر مناسب از شخصیت‌های اسلامی، وقایع مهم تاریخی و طرح‌های نمادین و استفاده از آن‌ها جهت نصب در اماکن عمومی مهم و تفرجگاه‌ها، همراه با ترمیم و بازسازی مستمر آن‌ها.
- ۷- گسترش اماکن عمومی، پارک‌ها و مراکز ورزشی مناسب برای زنان و دختران جهت گذراندن اوقات فراغت و ایجاد فضاهای مناسب جهت برخورداری آنان از آزادی عمل در رعایت حجاب توسط سازمان پارک‌ها.
- ۸- حمایت از فعالیت‌های عام فرهنگی و هنری دستگاه‌ها در ارتباط با گسترش فرهنگ عفاف.